

følge Finantsudvalget. Jeg vil det for mit Bedkommende ikke. Jeg vil altsaa stemme imod Bevillingen. Det undrer mig, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg) i de Udtalelser, han fremkom med, beklagede, at, hvis vi kom i Krig, havde vi ikke et saadant Vaaben, som vi kunde have Kiltro til, og som de fremmede Magter havde. Det ærede Medlem maa ikke glemme, at skulde vi følge, hvad Militærkyndige have Kiltro til, saa kom vi langt frem. Jeg veed jo, at det ærede Medlem ikke selv vil følge dem, thi hvis det ærede Medlem vil hufte, hvad han har udtalt ved Herlovens Behandling — jeg vil i Parenthes bemærke, at jeg ikke under Herloven — maa han vist indrømme, at han ogsaa udtalte, at de militære Sagkyndige paa ingen Maade havde Tillid til denne Lov, og det Samme var ogsaa Tilfældet med Søværnsloven. Havde det ærede Medlem den Gang haft den Tillid til de militære Sagkyndige, som han nu har, vilde han ikke have udtalt sig paa denne Maade. (Holstein-Ledreborg: Da vare de ikke enige!) Jeg veed ikke, hvorvidt de ere enige nu, men selv om de Sagkyndige ere enige nu, er det ikke rigtigt at følge dem, og det vil jeg forvare mig imod. Naar det ærede Medlem tror, at det var begrundet i Mangelen paa gode Vaaben, at vi lede Nederlag i 1864, saa er dette ikke rigtigt. Det ærede Medlem vil vistnok indrømme mig, at selv om vi havde kunnet maale os med Fjenden i Vaaben, saa kunde vi dog ikke maale os med ham i Mandskab, og vi kunde navnlig ikke i Længden holde os, saa at dette Argument om Forstjellen i Vaaben i Realiteten maa falde bort; thi kunde 100,000 Mand ikke have overvundet os, saa kunde 200,000 Mand have gjort det, og Sagen vilde altsaa have været den samme. Det ærede Medlem for Randers (N. P. Jensen) udtalte lige over for det ærede Medlem for Bræstø Amts 6te Valgkreds (Bojfen) med Hentydning til Bagladevaaben, at det ganske vist var en udmærket Egenkab ved Bagladevaabnene, at man kunde lade dem i en dækket Stilling, men det ærede Medlem tilføiede, at det kunde man ogsaa gjøre med de gamle Geværer. Dette er rigtigt; men jeg tror dog, at det ærede Medlem vil give mig Ret i, at vi dog i 1864 havde nogle Vaaben, f. Ex. den saa kaldte Lapriffel, som man skulde bruge en Minut til at lade, og som det var en Umulighed at lade i en liggende Stilling. Det er en Erfaring, som jeg for min Person har gjort. Jeg tror saaledes ikke, at det er fuldstændig rigtigt, naar det ærede Medlem lige over for det ærede Medlem for Bræstø Amts 6te Valgkreds hævder, at man lige saa godt kunde lade Forladevaaben i dækket Stilling som Bagladevaaben. — Jeg skal ikke gaa nærmere ind paa det foreliggende Spørgsmaal, men jeg maa paa det Bestemteste fraraade, at vi nu i dette Dieblit ved 3die Behandling stemme for en Sag, der ikke tidligere er

drøftet, og som angaar et saa stort Belyb; jeg skal altsaa bestemt stemme imod Forslaget.

Jagd: Disse Forhandlinger her i Salen blive mig mere og mere gaadefulde. Forhandlingerne dreie sig hovedsagelig om Godheden og Brugbarheden af et Vaaben, et rent teknisk Spørgsmaal, der ikke lader sig besvare ved Overveielser eller ved Eftertanke, men alene ad Forsøgenes og Erfaringens Vej, og dette er allerede sket. Jeg er derfor aldeles ude af Stand til at forstaa, hvad der fra det ærede Flertals Side, faavel gennem dets Ordfører som gennem dets enkelte Medlemmer, er yttret om den lange Tid, vi skulle have til at sætte os ind i denne Sag. Er der her Noget for os at overveie eller undersøge? Skulle vi have Bagladekanonerne op i denne Sal og selv gjøre Forsøgene om her? Det skulde man næsten tro, var Flertallets Mening; thi den Prøve, der skal gjøres udenfor Salen, er gjort, og jeg formener, at vi i Genhold til den ærede Krigsministers Udtalelser maa betragte det som givet, at den er gjort saa fuldstændig, som den overhovedet kan gjøres. Naar det ærede Medlem for Bræstø Amts 6te Valgkreds (Bojfen) nærede nogen Bekymring for, at der maatte senere kunde opfindes et bedre Vaaben, vil jeg sige, at saa længe denne ufuldkomne Verden bestaar, vil man aldrig opleve den Dag, da der ikke kan opfindes bedre Vaaben, men selv den bedst beoebnede Armeekunsten kan ikke bringe det højere end til at erhverve sig det Vaaben, som til den givne Tid er det bedste, og at dette er Tilfældet med det her foreslaaede Vaaben, tror jeg virkelig, man maa betragte som afgjort ved de Undersøgelser, der ere foretagne af den høie Krigsbefyrelse, da disse have været saa omfattende, at vi her i Salen maa kunne give os tilfreds dermed. (Stemmer: Det vide vi ikke!) Sa, jeg hører nok, at de ærede Medlemmer sige: „Det vide vi ikke,“ og jeg tvivler ikke paa, at de Herrer formene at kunne foretage langt grundigere Forsøg end Krigsministeren. Naar vi skulle have Maskiner til Dampskibe, skulle vi vel ogsaa have dem her op i Salen for at prøve dem her, og naar der skal anstafes Stø og Støler til Armeen, saa skulle de Herrer vel ogsaa vise deres Dygtighed i at bedømme dem. Jeg tror imidlertid, det er Noget, der ligger udenfor vor Dpgave; det er et administrativt Spørgsmaal, saa vist som Noget er det, at undersøge, hvorvidt de Vaaben, Armeen skal bruge, virkelig ere af en saadan Beskaffenhed, at de svare til, hvad der i det paa-gjældende Dieblit er det Hensigtsmæssigste og Bedste. Der er af en foregaaende Taler hentydet til forrige Krig, og hans Erfaringer fra den bleve anvendte paa en Maade, som ligeledes forekommer mig høist ubegribelig. Han beklagede sig over, at man ikke i forrige Krig havde været tilstrækkelig beskyttet imod Fjendens overlegne Vaaben, og dert er jeg fuldstændig enig med ham. Jeg tror ikke,